İnsanın Aceleci Ve Nankör Olması
Gönderen Kadir Hatipoglu - Şubat 16 2021 09:13:11

İnsanın Aceleci Ve Nankör Olması

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَلَوْ
يُعَجِّلُ
اللهُ
لِلنَّاسِ
الشَّرَّ
اسْتِعْجَال&#16
14;هُمْ
بِالْخَيْرِ
لَقُضِىَ
اِلَيْهِمْ
اَجَلُهُمْ
فَنَذَرُ
الَّذِينَ
لاَ
يَرْجُونَ
لِقَاءَ ناَ
فِى
طُغْيَانِهِ&#16
05;ْ
يَعْمَهُونَ
"Eğer Allah insanlara, onların hemen hayra kavuşmayı istedikleri gibi, şerri de acele verseydi, elbette onların ecellerine hükmolunurdu. İşte biz, bize kavuşmayı ummayanları, kendi azgınlıkları içinde bocalar halde bırakırız.” (Yûnus, 10/11)
وَاِذَا
مَسَّ
اْلاِنْسَان&#16
14; الضُّرُّ
دَعَانَا
لِجَنْبِهِ
اَوْ
قَاعِدًا
اَوْ
قَائِمًا
فَلَمَّا
كَشَفْنَا
عَنْهُ

ضُرَّهُ
مَرَّ كَاَنْ
لَمْ
يَدْعُنَا
اِلَى ضُرٍّ
مَسَّهُ
كَذَلِكَ
زُيِّنَ
لِلْمُسْرِف&#16
16;ينَ مَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ
“İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken (her hâlinde bu sıkıntıdan kurtulmak için) bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş) tir." (Yûnus, 10/12) Bu ayetlerde, insanın vasıfları sergilenmekte, karakteri, huyları, eğilimleri ve zaafları konusunda bilgi verilmektedir. Yüce Mevla’nın azapta acele etmediği, bu dünyada insanlara imkân verdiği ve zaman tanıdığı bildirilmektedir. İnsana genel özellikleri açısından baktığımızda aceleci bir yapıya sahip olduğunu fark ederiz. İnsanların yine genel olarak dünya nimetlerini elde etmede bir hırs, aşırı bir istek içinde olduklarını görebiliriz. Aceleciliğin insanın yapısında bulunduğunu şu ayeti kerime de ifade etmektedir:
خُلِقَ
اْلاِنْسَان&#16
15; مِنْ عَجَلٍ
سَاُرِيكُمْ
اَيَاتِى
فَلاَ
تَسْتَعْجِل&#16
15;ونِ “İnsan çok aceleci yaratılmıştır. Size yakında ayetlerimi göstereceğim. Şimdi acele etmeyin." (Enbiya, 21/37) Bu âyet, ayrıca ahiretteki nimetleri veya azabı bu dünyada görmek isteyenleri ikaz etmekte ve Allah’ın vereceği mükâfat ve cezayı görmek için acele edilmemesi gerektiğini ifade buyurmaktadır. Okuduğumuz ayetlerde, Allah’ın insanlar gibi acele etmediğini anlıyoruz. Yüce Mevla, dünya hayatının bir imtihan yeri olması nedeniyle, insanların yaptıklarının karşılığını bu dünyada görme hususundaki isteklerini yerine getirmez. Ancak onlara günahlarından dönme ve tövbe etme imkânı tanımaktadır. Eğer böyle olmasaydı ilk günahlarından itibaren hem onların hem de imtihan dünyasının sonu gelebilirdi. Ayrıca sonuçları açıklanan imtihanın da bir değeri olmazdı. İnsanın yerilen bir diğer özelliği de nankör olmaya yatkın olmasıdır. İnsanlar zor anlarında yüce Mevla’ya sığınır, yardım dilerler. Böyle zamanlarda ibadetlerini yerine getirme ve başkalarına iyilik yapma hususunda daha bir titizlik gösterirler. Bu şekilde bela ve musibete maruz kaldıklarında insanların Allah’a yalvarmaları, O’nu düşünmeleri, hatırlamaları güzel bir özelliktir. Fakat biraz zaman geçince veya sıkıntıları ortadan kalkınca Allah’a dua etmeyi unutup ibadetlerden uzaklaşmaları, bazen de isyan etmeleri, Müslümana yakışmayan, Allah’ın hoşlanmadığı bir durumdur. Bu ayetlerden almamız gereken ders, Allah’a

gerçekten iman eden kimsenin, zor anlarında, rahat olduğu dönemlerde, gençliğinde, yaşlılığında, zenginliğinde, fakirliğinde, makam ve mevki sahibi olduğunda, kısacası hayatının her anında Allah’ı anması ve ibadetlerine devam etmesinin gerekli olduğudur. Allah, insanlara bazen nimetleri verir, bazen de o nimetleri insanların elinden alır. Müslüman, bunların bir imtihan vesilesi olduğunu bilmelidir. O, her anında Rabbini düşünmeli, O’na yal varmalı, ibadet etmelidir. Nimet anında da, sıkıntı anında da Rabbi ile diyalogunu sürdürmelidir. Faydacı bir tavırla hareket etmek, Allah’a inanan, O’nun varlığını birliğini, hükümran olduğunu kabul eden bir Müslüman’a yakışmaz.   Dr. Abdurrahman CANDAN

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler